

Teama

Gan aon agó is é grá téama an dáin. Ach is dán grá neamhgnáthach é.

Ar lámh amháin tá an file ag magadh faoi na 'hamhráin grá' a bhí an-coitianta in Éireann sa seachtú haois déag, agus an grá míréadúil a bhí le feiscint iontu. Níl an file ag maíomh go bhfuil a leannán dathúil nó láidir, taitníonn léi an fhírinne lom a insint.

Áfach, ar an lámh eile, tugtar an saghas grá a mhaireann sa domhan réalaióch. caidreamh iontach, grámhar aici lena leannán. Tá an gaol sin bunaithe ar chomhmheas agus chomhoibriú. Tá a fhios ag an bhfile nach bhfuil a grá foirfe.

Mothuchain

I mo thuairim, is é sásamh an mothúchán is láidre sa dán greannmhar seo. Cé go bhfuil sí ag magaidh faoin a leannán don chuid is mó den dán, tugtar le fios dúinn sa véarsa deireanach go bhfuil sí breá sásta lena gcuidreamh.

Ag tús an dáin, cuireann sí i gcéill go bhfuil sí míshásta lena grá, mar níl sé dathúil. Ach ar deireadh thiar thall, tagaimid ar an bhfírinne. Is cuma léi nach bhfuil a leannán tarraingteach.

Ag deireadh an lae, tá an-chion aige uirthi agus ta sí antógtha leis freisin. Dá bhrí sin, tugann sí neamhaird ar a lochtanna agus na rudaí beaga.

Tuigeann sí an seanfhocal críonna, 'ní bhíonn saoi gan locht'. Deireann sí, ná bac leis a chuma, dírighe isteach ar bhuaicphointí a charachtair, agus beidh tú níos sásta.